

ROZDZIELNIE (30) *av*

roz- (29), roz- (1).

o jasne [w tym zapis: róż- (1) *Oczko*]; -dzie- (7) *Mącz* (6), *Oczko*; -dzie- *SarnStat* (4); -nie (4), -nie (1); -nie *Oczko*; -nie : -nie *SarnStat* (3:1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Dzieląc na mniejsze części (porcje) (1) : różdzielnie mu [choremu] wodę dąć pić/ aby żołądek powoli przymował Oczko 20.*

2. *Osobno, odrębnie, oddzielnie; partite Mącz, Cn; separatim Calep, JanStat; articulatim, laciniatim Calep; discrete, disiunctim, disiunctive Cn (7) : Mącz 281c; Articulatim, Significat per articulos, separatim, seorsim – Rozdzielnie pocłonku, polztuce. Calep 100a, 334b, 576b.*

a. *Nie stykając się; z przerwami między poszczególnymi elementami (3) : A toż to iest pińmo ktore rozdzielnie nápińfáne iest [quae digesta est]: Mane/ Thecel: Ffáres. Leop Dan 5/25; których [swarów] aby fie wítrzęgli/ [...] zwykli czeftokroć ludzie żyć y mieřkác w domiéch włáwnych rozdziélnié ná częścíách dóbr SarnStat 593.*

*rozdzielnie od czego („siebie”) (1): té téż y w pińaniu muřą od siebie rozdziélnie ftánąc w miedzách fwyh. SarnStat *4.*

3. *Nie będąc jednoścíą (1) :*

W przeciwstawieniu: »rozdzielnie ... cale« (1): Tákże mi fię y tá náuká podoba/ iż tenże Pan Chryřtus nie roździelnie/ ále cále y zupełno/ iest ořobliwie pod káżdą ořobą/ ták chlebá iáko winá. ReszPrz 59.

4. *Różnie, rozmaicie; discriminatim, distincte Mącz, Calep; differenter Calep (4) : Distincte, Różnie/ rozdzielnie. Mącz 416b, 49b; Calep 329a, 334b.*

5. *O wypowiedziach (17) :*

a. *Jasno, nie mieszając tematów; distincte, distribute Mącz, Cn; partite Cn (6) : Mącz 464a; á około inych rzeczy/ rozdzielnie rácz w.m. mowić/ iáki wzrořt/ iáki křtařt/ iákie członki máiá być/ v tego Dworzániná GórnDworz D8v; NiemObr 31.*

Szeregi: »cale i rozdzielnie«: (1): A ták tám [w księdze dziesiętej] cále y rozdziélnie, co do ziemřtwá, á co ná řąd Stároścí y karánié iego przychodźi, znajdyřiefz. SarnStat 513.

»rozdzielnie, (a) jaśnie« [szyk 1:1] (2): Distincte et explicite verbis dicere, Rozdzielnie á yáńnie mówić. Distincte scribere, Iáńnie/ rozdzielnie pińać. Mącz 416b.

b. *Traktując jako coś różnego, różniącego się (1) : W Polřkim ięzyku confunduią Mutuum á Commodatum, té dwoie řłowá zowiąć pożyczániem. Ale Lácinnicy rozdziélnie o nich mówią. Bo Commodatum zowią, gdy kto pożyczá ná czas aby mu zás tóż wrócił, koniá, řiękiéry, etc. Ale in mutuo pure mówiąć do wżywania trwálego przywłáczáią. SarnStat 1272; [Przypátrzyć fye tu trzeba pilnie/ iáko rozdzielnie mówi Symeon o řprawie Ewányeliey/ áłbo o řamym Pánié Chriřtuřie BiałPos 267 (Linde)].*

c. *Traktując osobno, jako oddzielne byty (10) : Závždy thedy mowić trzeba o Bogu y o Synu iego Kryřtuřie [...] rozdzielnie. GrzegRóżn Cv, A4v, C3 marg, C3v [2 r.], D2, L4v, M.*

Szeregi: »rozeznanie abo rozdzielnie« (1): my mowiemy rozeznanie ábo rozdzielnie/ gdy mowiemy o Bogu y o Pořrzedniku do niego *GrzegRóżn* B4v.

»rozdzielnie abo roznie« (1): PAweł rozdzielnie ábo roznie mowiac o iednym Bogu Oycu/ y o iednym Bożym Synu/ powieda że ieden ieft Bog Oćiec/ [...] á iednak nie wyłącza Syná *GrzegRóżn* D2.

Cf **NIEROZDZIELNIE, NIEROZDZIELNO, 2. ROZDZIELENIE**

KW, (LWil)